

XVII NIEDZIELA ZWYKŁA

26.07.2020 R.

LITURGIA SŁOWA

I czytanie: 1 Krl 3, 5. 7-12; Ps 119

II czytanie: Rz 8, 28-30; **Ewangelia:** Mt 13, 44-52

Jezus opowiedział tłumom taką przypowieść:

«Królestwo niebieskie podobne jest do skarbu ukrytego w roli. Znalazł go pewien człowiek i ukrył ponownie. Uradowany poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił tę rolę.

Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do kupca poszukującego pięknych pereł. Gdy znalazł jedną drogocenną perłę, poszedł, sprzedał wszystko, co miał, i kupił ją».

«Dalej, podobne jest królestwo niebieskie do sieci, zarzuconej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju. Gdy się napętniła, wyciągnęli ją na brzeg i usiadłszy, dobre zebrali w naczynia, a złe odrzucili. Tak będzie przy końcu świata: wyjdą aniołowie, wyłączą złych spośród sprawiedliwych i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Zrozumieliście to wszystko?» Odpowiedzieli Mu: «Tak».

A On rzekł do nich: «Dlatego każdy uczony w Piśmie, który stał się uczniem królestwa niebieskiego, podobny jest do ojca rodziny, który ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare».

KOMENTARZ PARAFIALNEGO KRĘGU BIBLIJNEGO...

Kolejną niedzielę słyszymy w Ewangelii przypowieści o królestwie niebieskim. Dziś Chrystus porównuje je do skarbu i drogocennej perły. Świat stworzony przez Boga jest piękny i posiada wiele skarbów, które cieszą nasze oczy i serca. Ważne jest jednak, aby nie odrzucając tego co ziemskie i materialne, nie zapomnieć o tym co duchowe i nieprzemijające. Na tym polega prawdziwa mądrość, która pozwoli nam korzystając z otrzymanych darów posługiwać się nimi do budowania świata i życia opartego na Chrystusie i Jego Ewangelii.

Człowiek nie zawsze potrafi rozeznaczyć prawdziwe wartości i wybierać to co będzie mu najlepiej służyło. Dlatego prosimy Pana, tak jak prosił młody Salomon: *racz więc dać Twojemu słudze serce rozumne do sądzenia (...) i rozróżniania dobra od zła*. Bóg podarował nam świat, aby nas cieszył i służył nam, ale potrzebujemy prawdziwej mądrości, aby to co ziemskie prowadziło nas do tego co niebieskie.

Dzisiaj Jezus w przypowieściach daje nam do rozważenia kilka porównań, czym naprawdę jest Królestwo niebieskie. Wskazuje, że Jego Królestwo jest ukrytym skarbem, najcenniejszą perłą, których należy usilnie szukać, zaryzykować wszystko, aby zdobyć ten cenny skarb. Zachwyty i radość to stan ducha ogarniający człowieka, który odnajduje ten jedyny Skarb, dla którego warto zostawić wszystko: rozpoznaje działanie Boga we własnym życiu. Radość ta jest niezwykłym katalizatorem, koniecznym do tego, by móc wyrwać się z niewoli dóbr doczesnych: pogoni za pieniądzem, władzą, przyjemnościami. Skarb ukryty i niestety często nadal nieodkryty lub niedoceniony, zaniedbany i zapomniany. Perła, skarb, jakim jest Królestwo Boże nie są wartościami nieutralnymi. Od naszych codziennych decyzji zależy, czy Najdoskonalszej Perły nie zamienimy na tanie świecidełka – pseudo wartości, które przynoszą jedynie krótkotrwałą przyjemność, a pozostawiają pustkę.

Z tych przypowieści możemy wysnuć jeszcze inną myśl: to my jesteśmy tym skarbem, perłą drogocenną dla naszego Boga Ojca, który jest w niebie. To On nas odnajduje i wydobywa z otchłani grzechu, płacąc za nas wszystkim co ma najcenniejszego: „*Syna swego Jednorodzonego dał*”, Który oddał za nas życie na krzyżu. Nie ma nic bardziej wartościowego w oczach Bożych, niż każdy z nas. Odkrywajmy siebie, jako skarb, bo „*podobne jest królestwo niebieskie do sieci zanurzonej w morze i zagarniającej ryby wszelkiego rodzaju*”. Byśmy mogli znaleźć się pośród ryb dobrych wtedy, gdy „*przy końcu świata*”:

wyjdą aniołowie, wyłączą złych spośród sprawiedliwych i wrzucą ich w piec rozpalony”.

Panie! Ty szukasz mnie, jako swojej drogocennej perły, ja szukam Ciebie, jako Skarbu mojego życia. Amen!

...I NIE TYLKO

Boży biznes

Nie ma większego specjalisty od biznesu niż Bóg. Jego Syn przybył, by nas tego biznesu nauczyć. Podał dokładne zasady i ukazał, jak należy ten biznes prowadzić. Wymaga on rozpoznania tego, co jest najwyższą wartością. To rozpoznanie należy do mądrości. Ona zawsze była, jest i będzie ceniona jako szkoła Bożego biznesu. Wybitnie uzdolnionym uczniem tej szkoły był Salomon. Jego modlitwa o mądrość nie powinna zniknąć z serca ucznia Chrystusa.

Jezus podaje metody opanowania sztuki Bożego biznesu. Pierwsza polega na otrzymaniu daru mądrości. To szczęście, gdy człowiek niespodziewanie odkrywa ten dar (skarb w roli). Druga – na stopniowym zamienianiu mniejszych wartości na większe (perła). Trzecia – na codziennej selekcji i wyborze pokarmu dobrego, a odrzuceniu złego (ryby w sieci). Ten Boży biznes wymaga ryzyka. W pierwszych dwóch metodach trzeba być gotowym sprzedać wszystko, co się ma, by nabyć ziemię kryjącą skarb mądrości lub drogocenną perłę. Nie wolno jednak nic sprzedawać, zanim się nie dostrzeże skarbu mądrości. Trzeba zawsze zamieniać to, co mniej wartościowe, na to, co jest cenniejsze.

Mamy być specjalistami Bożego biznesu. Jezus chce, byśmy byli najszczęśliwsi i najbogatszymi ludźmi na świecie. Warunek jest jeden: trzeba posiadać mądrość. Sąd ostateczny będzie polegał na ukazaniu szczęścia Bożych biznesmenów i bólu bankrutów, którzy przegrali doczesność i wieczność. Piekło to wieczny wstyd z powodu własnego bankructwa.

ks. Edward Staniek

O co proszę? O serce, które pragnie Jezusa ponad wszystko

Jezus opowiada mi o pięknie królestwa Bożego. Do mnie jednak należy wybór: życie razem z Nim w królestwie lub wieczne odrzucenie. Czy w moim codziennym życiu dopuszczam myśl, że cokolwiek teraz czynię, dotyczy to mojego ostatecznego przeznaczenia?

Królestwo Boże jest jak skarb, dla którego warto sprzedać wszystko inne (w. 44). Jaką wartość ma dla mnie życie dla Jezusa? Czego nie potrafiłbym dzisiaj „sprzedać” dla Jezusa?

Królestwo jest jak skarb ukryty w ziemi (w. 44). Muszę go szukać i pragnąć odnajdywać każdego dnia. Czy Pan Bóg interesuje mnie ponad wszystko? Co mogę powiedzieć o moim zaangażowaniu w wypełnianie życiowego powołania?

Uczeń królestwa powinien kierować się roztropnością w swoich wyborach, jak ojciec rodziny, który ze swego skarbcza wydobywa rzeczy nowe i stare (w. 52). Moje codzienne wybory są sprawdzianem mojego rzeczywistego stosunku do życia i powołania.

Czy mogę powiedzieć, że w moich wyborach kieruję się szukaniem królestwa Bożego? Czy są inne motywacje moich wyborów? Jakiej?

Scena końca świata, którą przedstawia Jezus, pomaga mi odnaleźć właściwy dystans do moich przywiązań i ziemskich pragnień (ww. 49-50). Wszystkie moje „perły”, które teraz kocham, na końcu świata okażą się niczym wobec jedynej perły wiecznego królestwa.

Powiem szczerze Jezusowi o moich zniewoleniach. Zaproszę Go w osobiste sytuacje życiowe, w których panują najgłębsze nieuporządkowania. Będę trwał w modlitwie serca: „Jezu, przywróć mi serce wolne, zdolne wybierać Ciebie!”.

Krzysztof Wons SDS/Salwator

ŚWIĘCI NA MIARĘ

Bramą serca są usta. Słowo jest kluczem do serca. Kiedy mówię, dla was otwieram moje serce, daję wam klucz do mojego serca. Przyjdźcie i zobaczcie - m.in. takie słowa zawarł w przemówieniu do chrześcijan w Adua dzisiejszy bohater.

Justyn urodził się w 1800 r. w San Fele we Włoszech w dość zamożnej, chociaż podupadłej rodzinie. W 1812 r. rodzina przeniosła się do Neapolu. To tam sześć lat później Justyn wstąpił do misjonarzy św. Wincentego a Paulo - lazarystów. W 1824 r. przyjął w katedrze w Brindisi święcenia kapłańskie. Pierwsze lata posługi spędził na placówkach w południowych Włoszech, gdzie głosił rekolekcje i prowadził pracę misyjną wśród miejscowej ludności. W 1834 r. został przełożonym klasztoru w Lecce. Stał się znanym spowiednikiem i kaznodzieją. Wykazał się także zdolnościami administracyjnymi, likwidując długi klasztoru i rozpoczynając renowację powierzonych mu budynków. W 1836 r. został dyrektorem seminarium w Neapolu. Zapamiętano go jako apostoła osobistej modlitwy. Chętnie podjął się pomocy chorym w czasie epidemii cholery, która dziesiątkowała miasto w latach 1836-1837. W 1838 r. Justyn został pro-

wincjałem domu zakonnego w Neapolu. Powrócił do głoszenia rekolekcji i lokalnej działalności misyjnej. Dojrzał do decyzji o podjęciu misji zagranicznych. Wystąpił z prośbą do swoich przełożonych o powierzenie mu takiego zadania. W 1839 r. został apostołskim prefektem Abisynii i sąsiednich terytoriów (dziś Erytrea i Etiopia). Miejscowa ludność dzieliła się na wyznawców islamu, chrześcijańskiego Kościoła koptyjskiego i różnych odmian pogaństwa. Misjonarz nauczył się trzech lokalnych języków, żył i ubierał się jak Abisyńczyk. Na początku ukrywał fakt bycia księdzem katolickim, bo groziła za to natychmiastowa egzekucja, i publicznie nie odprawiał Mszy św. ani nie odmawiał brewiarza. Dostosował się do liturgicznego koptyjskiego kalendarza świąt i uroczystości. Prowadził dyskusje, rozpoczął nauczanie katechizmu dla dzieci. Wraz z dwoma współbraćmi stopniowo zdobywał zaufanie mieszkańców tamtych terenów. Udało mu się nawrócić paru księży koptyjskich. Nie próbował zmieniać ich przyzwyczajęń, w szczególności rytu, czym różnił się od innych misjonarzy. Założył szkołę i seminarium w Guala. W 1849 r. został potajemnie wyświęcony na biskupa i otrzymał prawo udzielania sakramentów w etiopskim rycie koptyjskim. Sukcesy ewangelizacyjne zwróciły na niego uwagę. Przeciw obecności katolików w Abisynii wystąpił patriarcha koptyjski z Aleksandrii. Katolicyzm ponownie zdelegalizowano, zamknięto też szkołę i seminarium, założone przez Justyna. Również władze zakonne nie akceptowały jego metod, w szczególności jego polityki wobec lokalnych księży, którym Justyn pozwalał na zachowanie rytu koptyjskiego. Kwestię tę od strony formalnej rozstrzygnął dopiero Sobór Watykański II i papież Paweł VI w dokumencie *Evangelii nuntiandi*, w którym uznał metody stosowane przez Justyna. Mimo trudności do 1853 r. Justynowi udało się wyświęcić 20 nowych kapłanów. Pod opieką miał już ok. 5 tysięcy katolików. Na nowo otworzył także szkołę w Guala. Niestety nowy władca abisyński, Teodor II, w 1860 r. rozpoczął kolejne prześladowania katolików. Justyn został aresztowany. Przetrzymany go przez kilka miesięcy w więzieniu, po czym wypędzono do regionu Halai w południowej Erytrei. To tam właśnie Justyn zmarł 31 lipca 1860 r., w dolinie Alighede nad rzeką Haddas w pobliżu Halai. Pochowano go w Hebo w Erytrei, parę metrów od jedynej kaplicy w tej miejscowości. W 1871 r. w czasie prześladowań cesarza Jana IV Etiopskiego szczątki Justyna wykopano i ukryto w jednej z niedalekich grot. Po ustaniu burzy jego relikwie przeniesiono do nowej kaplicy. W 2002 r. trafiły one do nowego sanktuarium Niepokalanego Serca Maryi w tym samym mieście. Beatyfikował go papież Pius XII w 1939 r., a kanonizował Paweł VI w 1975 r.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

• Na zakończenie Mszy św. odmówimy **modlitwę w intencji kierowców** z racji wspomnienia św. Krzysztofa. Możemy wesprzeć cele misyjne

• **Modlitewne spotkanie Odnowy w Duchu Świętym** rozpocznie się we wtorek o godz. 19.00 w kościele.

• **Modlitwa różańcowa w intencji dzieci, młodzieży i rodzin** rozpocznie się w naszym kościele w środę o godz. 17.00. Każdego komu bliska jest ta intencja zapraszamy do wspólnej modlitwy.

• **Liturgiczne obchody tygodnia:**

środa – wspomnienie św. Marty

piątek – wspomnienie św. Ignacego z Loyoli, prezbitera

sobota – wspomnienie św. Alfonsa Marii Liguoriego, biskupa i doktora Kościoła.

• W pierwszą sobotę miesiąca czcimy Niepokalane Serce Najświętszej Maryi Panny. **Czuwanie Fatimskie** rozpocznie się o godz. 17.00

• **Przypominamy o obowiązku noszenia maseczek zakrywających usta i nos w czasie nabożeństw w kościele.** Do Komunii św. przystępują w pierwszej kolejności osoby przyjmujące Pana Jezusa na rękę.

• **Odwiedziny chorych** z posługą sakramentalną w domu są możliwe po wcześniejszym zgłoszeniu w zakrystii lub bezpośrednio u duszpasterzy.

• **Dziękujemy za ofiary** składane w czasie Mszy św. przeznaczone na potrzeby naszej diecezji. Za tydzień materialna ofiara będzie zbierana na potrzeby naszego kościoła.

• **Kancelaria parafialna** jest nieczynna. Intencje mszalne można zamówić telefonicznie w godzinach kancelaryjnych. Potrzebne dokumenty i sprawy losowe można załatwiać poprzez kontakt z księdzem pełniącym w danym dniu dyżur.

• W przyszłą niedzielę, 2 sierpnia, przypada **dzień odpustu Porcjunkuli**, który wierni mogą uzyskać nawiedzając kościół i spełniając zwykłe jego warunki.

• Wszystkim, którzy rozpoczynają czas wakacji i urlopów życzymy bezpiecznego podróżowania; dobrego odpoczynku i umocnienia więzi z Bogiem i najbliższymi.

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK - 27.07

6.00 za zm. ks. Zbigniewa Powadę

18.00 1. za zm. Andrzeja Młodzika i zmarłych z rodzin: Warzechów i Młodzików
2. (ks. na urlopie) za zm. Pawła Kempnego (greg. 20)

WTOREK - 28.07

6.00 Dzięk-błag. w intencji Alicji z ok. 8 ur. z prośbą o Boże błog., opiekę Matki Bożej, zdrowie i wszelkie potrzebne łaski

18.00 1. Dzięk-błag. w intencji Małgorzaty z ok. 4 ur.; 2. za zm. Irenę Tracz
3. (ks. na urlopie) za zm. Pawła Kempnego (greg. 21)

ŚRODA - 29.07 - WSPOMNIENIE ŚW. MARTY

6.00 Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalszą opiekę i Boże błog.

18.00 1. za zm. Genowefę Stefko z mężem, synem, wnuczką oraz za zm. Annę Torbicz
2. za zm. Małgorzatę Bydlińską w 20 r. śm. i zmarłych z rodziny
3. (ks. na urlopie) za zm. Pawła Kempnego (greg. 22)

CZWARTEK - 30.07

6.00 Dzięk-błag. w intencji Małgorzaty i Tomasza w 13 r. śl.

18.00 1. Dzięk-błag. w intencji Elżbiety Biernat z ok. 100 r.ur.
2. za zm. mamę Zofię Czudek w 11 r. śm.; 3. za zm. Ryszardę Goszczyńską
3. (ks. na urlopie) za zm. Pawła Kempnego (greg. 23)

PIĄTEK - 31.07 - WSPOMNIENIE ŚW. IGNACEGO Z LOYOLI

6.00 za zm. Jerzego Jabłońskiego

18.00 1. za zm. w lipcu: Helenę Kłaptocz, Tadeusza Palecznego, Aleksandra Króla, Adolfa Kubicę, Andrzeja Mikołajczyka
2. za zm. Czesławę Ślusarczyk
3. (ks. na urlopie) za zm. Pawła Kempnego (greg. 24)

SOBOTA - 01.08 - WSPOMNIENIE ŚW. MARII ALFONSA LIGUORIEGO

6.00 za zm. Klarę Tomalik

18.00 1. Dzięk-błag. w intencji Bożeny Bojanowicz z ok. 50 ur.
2. za zm. Barbarę Sikomas
3. (ks. na urlopie) za zm. Pawła Kempnego (greg. 25)

NIEDZIELA - 02.07 - 18 NIEDZIELA ZWYKŁA

7.30 za zm. Romana Grzesiaka

9.00 za zm. Halinę Rozum

10.30 1. za zm. Jana Rajzera oraz zm. z rodzin: Tyrna i Zegarlickich
2. (ks. na urlopie) za zm. Pawła Kempnego (greg. 26)

12.00 za zm. rodzinę Czajowskich

CHRZEST PO MSZY ŚW.: Jan Michał Feist, Zoja Klara Kliś

18.00 O Boże błog. i opiekę Matki Bożej dla Agnieszki i Krzysztofa

19.30 za zm. Krystynę Pysz

LITURGIA SŁOWA

Poniedziałek: Jr 13, 1-11; Ps Pwt 32, 18-21; Mt 13, 31-35

Wtorek: Jr 14, 17-22; Ps 79; Mt 13, 36-43

Środa: 1 J 4, 7-16; Ps 34; J 11, 19-27

Czwartek: Jr 18, 1-6; Ps 146; Mt 13, 47-53

Piątek: Jr 26, 1-9; Ps 69; Mt 13, 54-58

Sobota: Jr 26, 11-16. 24; Ps 69; Mt 14, 1-12

Niedziela: Iz 55, 1-3; Ps 145; Rz 8, 35. 37-39

Mt 14, 13-21

NABOŻEŃSTWA

Msze Święte w Niedziele: 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00, 19.30

Msze Święte w tygodniu: 6.00, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu w kaplicy MB Częstochowskiej
codziennie od poniedziałku do soboty: 6.30 - 18.00

Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego: piątek godz. 17.45

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy: środa godz. 17.45

Różaniec o pokój na świecie: sobota godz. 17.30

Spowiedź święta:

rano i w niedzielę: 20-cia minut przed Mszą św.

wieczorem: od godz. 17.30, a w piątek i sobotę od godz. 17.00

Nie spowiadamy w czasie Mszy świętej!

KANCELARIA PARAFIALNA

Poniedziałek - od godz. 18.40 - 19.00

Środa - od godz. 10.00 - 12.00

Czwartek - od godz. 17.00 - 19.00 (I czwartek m-ca kancelaria nieczynna)

Piątek - od godz. 10.00 - 12.00 i od godz. 18.40 - 19.00

Sprawy losowe można załatwić również poza godzinami urzędowania

kancelarii parafialnej (tel. kom. 503 839 832 lub 33 812 56 57

wew.: ks. Proboszcz - 24, ks. Wiesław - 23, ks. Wojciech - 27,

ks. Roman - 25, kancelaria 21)

Kontakt e-mail: trojca@katolik.bielsko.pl